

Ο αρκούδος και ο λαγός είναι οι καλύτεροι φίλοι.
Ζουν στο αρκουδολαγουδόσπιτο
και μαγειρεύουν τα αρκουδολαγουδοφαγητά τους
στην αρκουδολαγουδοκουζίνα τους.
Μια μέρα όμως βρίσκουν ένα υπέροχο λαμπερό
πράγμα και δεν μπορούν να συμφωνήσουν
σε ποιον από τους δυο ανήκει.
Μπορεί αυτό να σημαίνει
το τέλος μιας μοναδικής φιλίας;

Μια χαριτωμένη, τρυφερή και συγκινητική
ιστορία, κεφάλι, γεμάτη χιούμορ και δροσιά!

€14.00

κόκκινη κλωστή δεμένη

Norbert Landa

Tim Warnes

Συγγνώμη!

κόκκινη κλωστή δεμένη

Στη Stephanie – μακάρι να συνεχίσει
να βρίσκει τις σωστές λέξεις – N.L.

Στον Issac- T.M.

Τίτλος πρωτοτύπου: *Sorry!*

First published in Great Britain 2009
Text copyright © Norbert Landa 2009
Illustrations copyright © Tim Warnes 2009

Για την ελληνική γλώσσα © κόκκινη κλωστή δεμένη, 2009

Μετάφραση
Αγγελική Πορτοκάλου

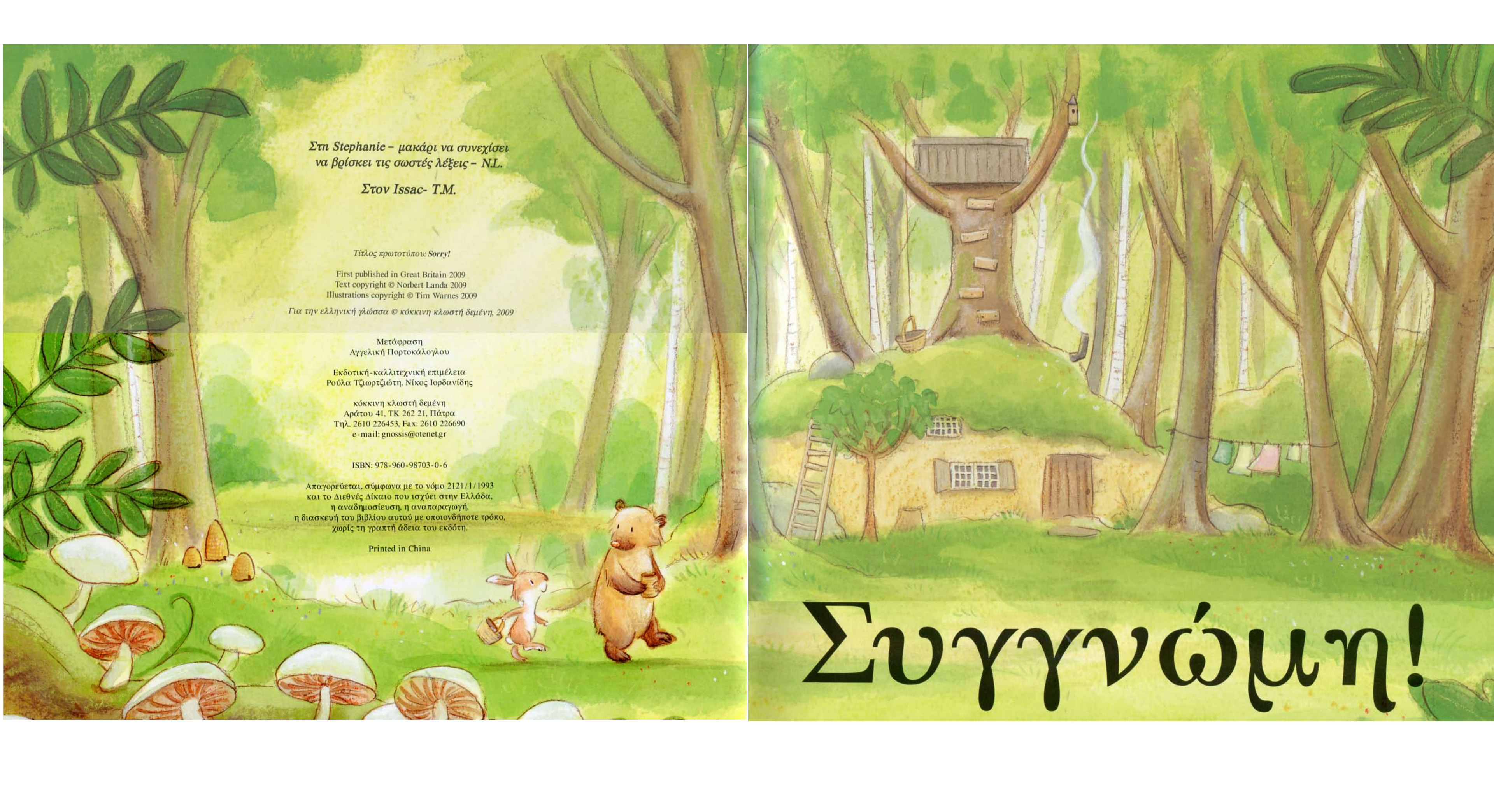
Εκδοτική-καλλιτεχνική επιμέλεια
Ρούλα Τζιωρτζιώτη, Νίκος Ιορδανίδης

κόκκινη κλωστή δεμένη
Αράτου 41, ΤΚ 262 21, Πάτρα
Τηλ. 2610 226453, Fax: 2610 226690
e-mail: gnosis@otenet.gr

ISBN: 978-960-98703-0-6

Απαγορεύεται, σύμφωνα με το νόμο 2121/1/1993
και το Διεθνές Δίκαιο που ισχύει στην Ελλάδα,
η αναδιμυσίωση, η αναπαραγωγή,
η διασκευή του βιβλίου αυτού με οποιονδήποτε τρόπο,
χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Printed in China

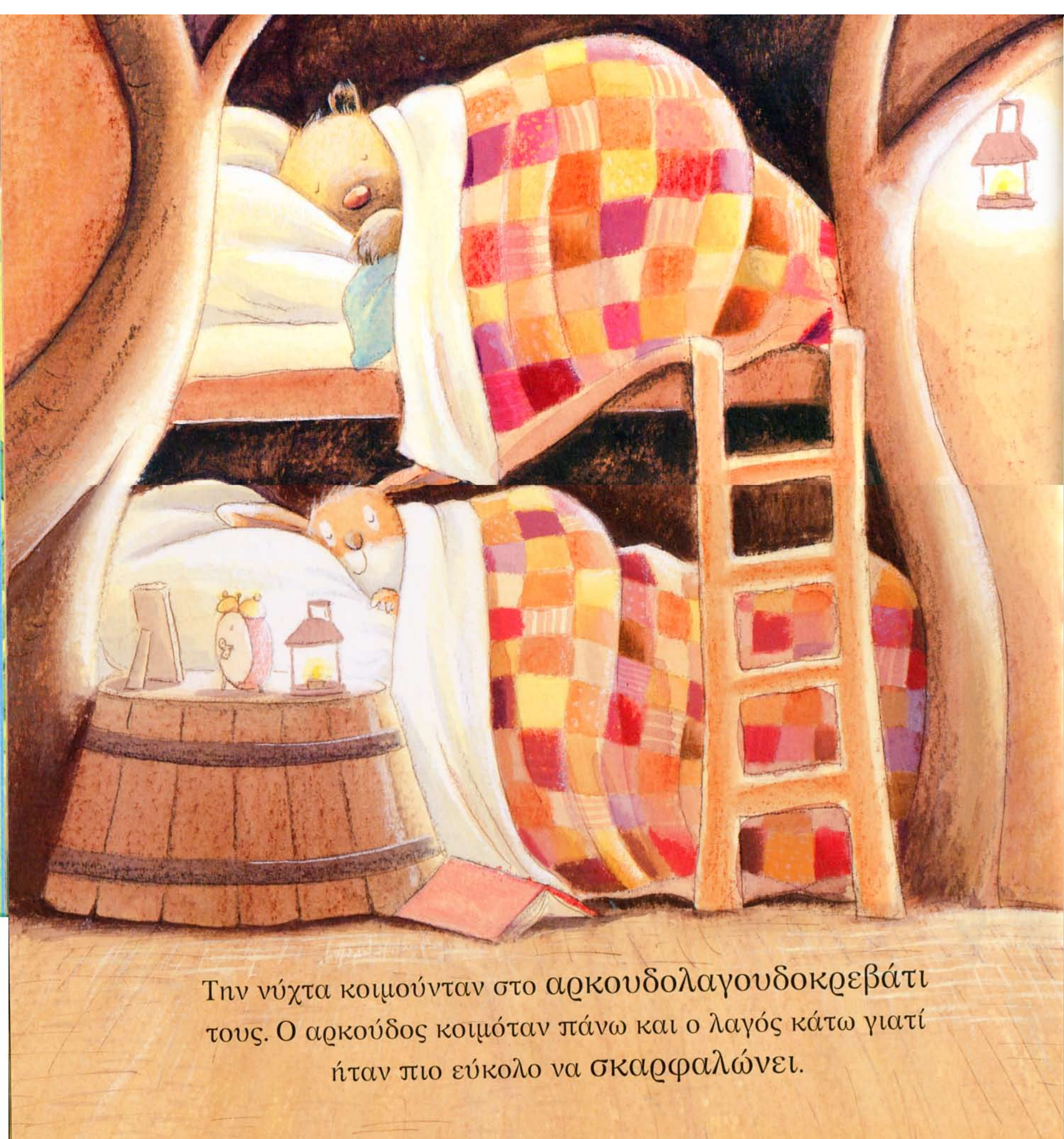
Συγγνώμη!

Ο αρκούδος και ο λαγός ήταν
οι καλύτεροι φίλοι του κόσμου.
Ζούσαν στο αρκουδολαγουδόσπιτο.

Μαγείρευαν αρκουδολαγουδοφαγητά
στην αρκουδολαγουδοκουζίνα τους.
Ο λαγός τηγάνιζε νοστιμότατα μανιτάρια.
Ο αρκούδος έφτιαχνε υπέροχες πίτες με μέλι.

Την νύχτα κοιμούνταν στο αρκουδολαγουδοκρεβάτι τους. Ο αρκούδος κοιμόταν πάνω και ο λαγός κάτω γιατί ήταν πιο εύκολο να σκαρφαλώνει.

Το καλοκαίρι ζούσαν στο δεντρόσπιτό τους.
Ο λαγός έλεγε ιστορίες στον αρκούδο, γιατί
ο λαγός ήταν πολύ καλός όταν έλεγε ιστορίες.
Είναι υπέροχο το συναίσθημα να είσαι
καλός φίλος και να έχεις έναν καλό φίλο.

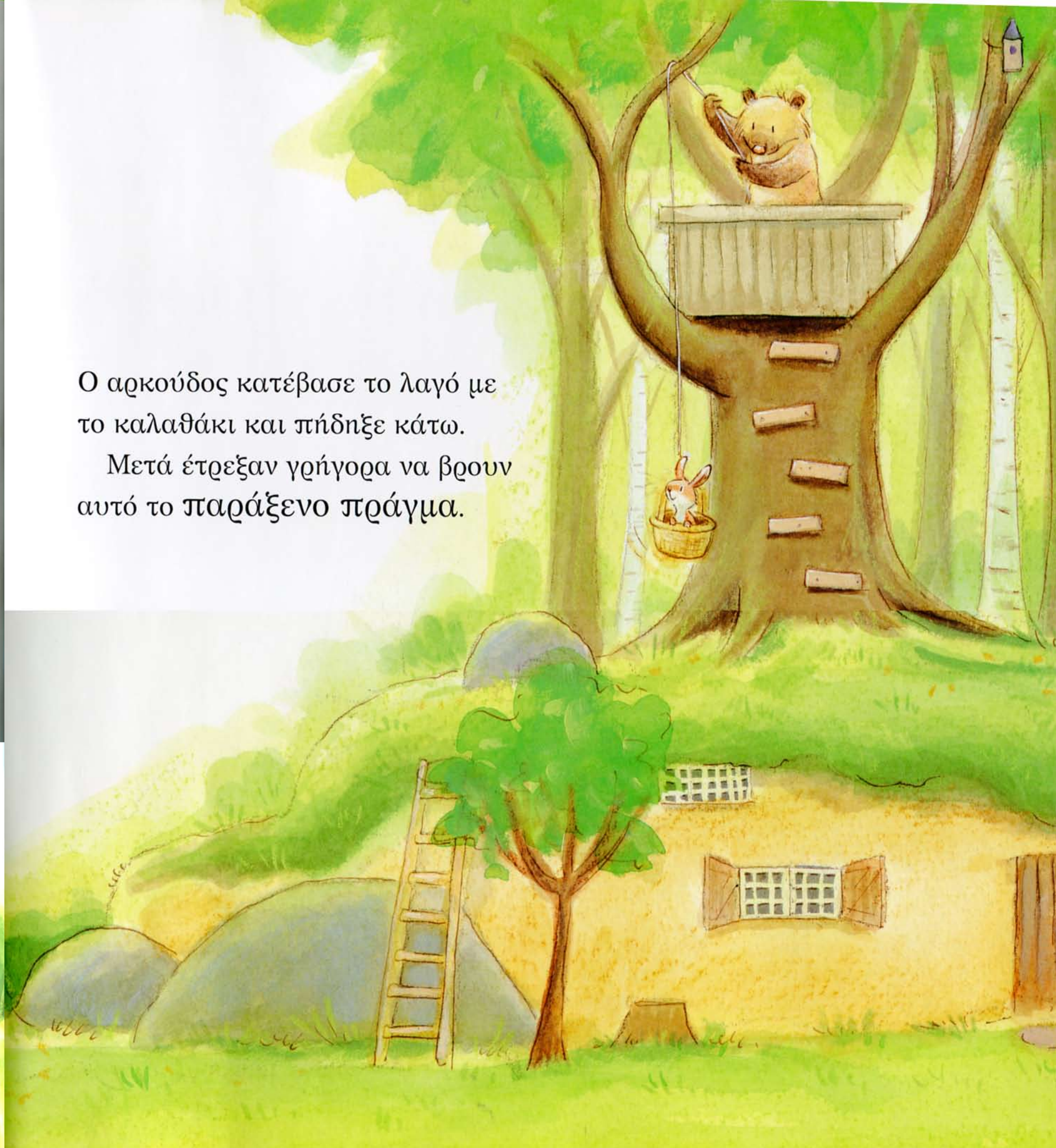
Ένα πρωινό καλοκαιριού,
ο λαγός είδε κάτι που λαμπύριζε
και άστραφτε στον ήλιο.

«Κοίτα αρκούδε», είπε.
«Τι είναι αυτό εκεί κάτω;»

Ο αρκούδος κατέβασε το λαγό με
το καλάθι και πήδηξε κάτω.
Μετά έτρεξαν γρήγορα να βρουν
αυτό το παράξενο πράγμα.

Ο αρκούδος πλησίασε και
το παρατήρησε προσεχτικά.
Δεν είχε ξαναδεί ΠΟΤΕ κάτι
τόσο λαμπερό!

«Θεούλη μου», είπε. «Αυτός
είμαι εγώ. Κοίτα λαγέ,
τι χνουδωτά
αυτιά που
έχω!»

Τότε ο λαγός κοίταξε κι εκείνος μέσα σ' αυτό
το λαμπερό πράγμα. «Θα αστειεύεσαι, βέβαια», είπε.
«Εμένα δείχνει! Δεν βλέπεις τα μακριά υπέροχα αυτάκια μου;»

«Κάνεις μεγάλο λάθος!» είπε ο αρκούδος και
άρπαξε το λαμπερό εκείνο πράγμα. «Αυτά είναι
μικρά, στρογγυλά, χνουδωτά αρκουδοαυτάκια.
Εγώ είμαι στη φωτογραφία!»

Ο λαγός το άρπαξε,
ο αρκούδος το γράπωσε,
μετά ο λαγός τον έσπρωξε
και ο αρκούδος τον τράβηξε
προς το μέρος του.

Οι δυο τους το τέντωσαν τόσο
που το λαμπερό εκείνο πράγμα κόπηκε στα δυο.

Τότε
ο καθένας
απομα-
κρύνθηκε...

με το
μικρό
δικό του
κομμάτι
στο χέρι.

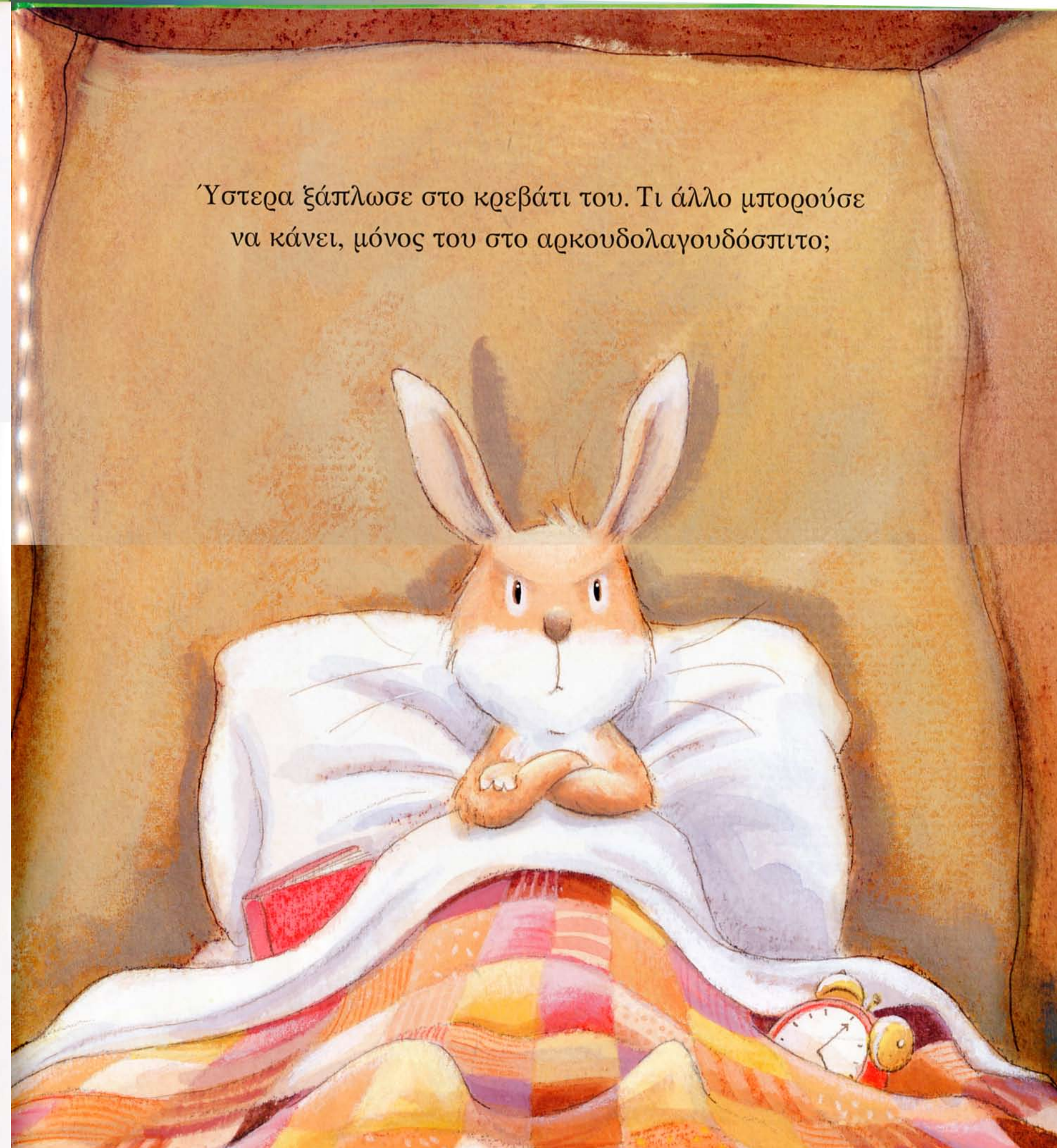
Ω, πόσο θυμωμένος ήταν ο λαγός! Γύρισε τρέχοντας στο αρκουδολαγουδόσπιτο και έκλεισε με δύναμη την πόρτα πίσω του.

Μετά κόλλησε το λαμπερό εκείνο πράγμα στον τοίχο ώστε να μπορέσει να δει την εικόνα του και είπε με περηφάνεια:

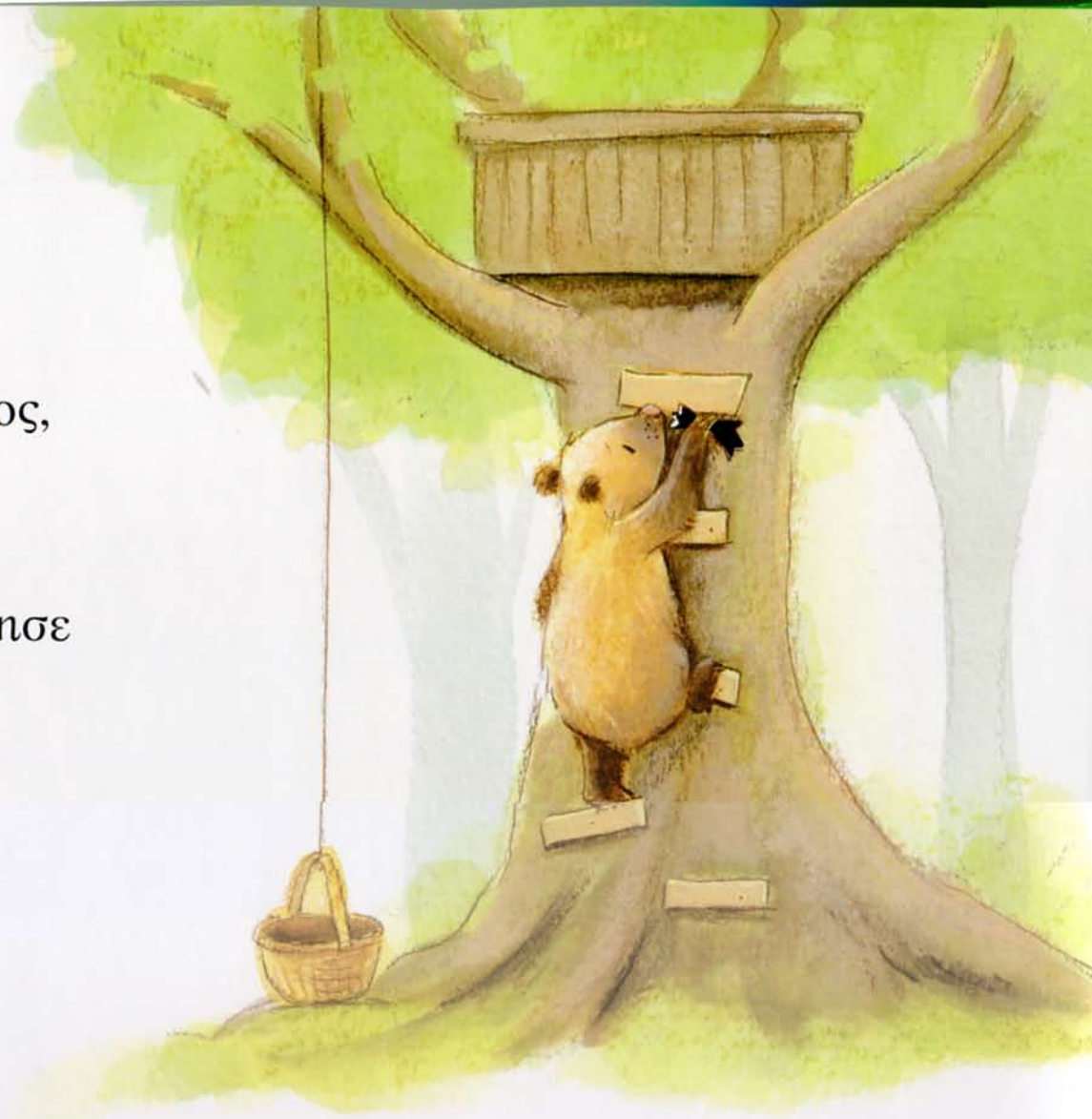
«Τι υπέροχα, χαριτωμένα, μακριά αυτιά!»

Ύστερα ξάπλωσε στο κρεβάτι του. Τι άλλο μπορούσε να κάνει, μόνος του στο αρκουδολαγουδόσπιτο;

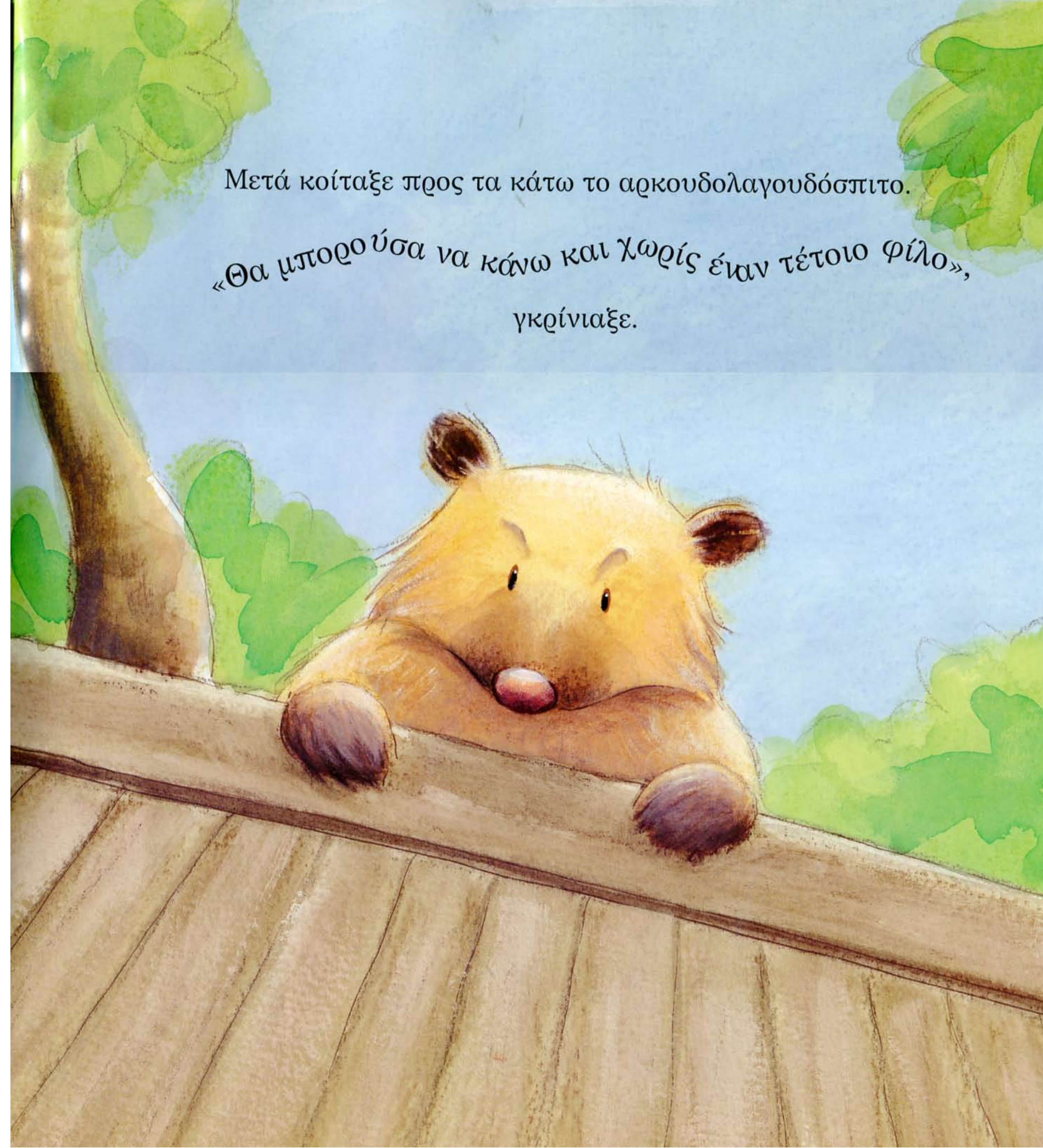
Στο μεταξύ, ο αρκούδος,
πολύ θυμωμένος,
σκαρφάλωσε στο
δεντρόσπιτο και κόλλησε
το δικό του κομμάτι
στον τοίχο.

Έγειρε στο
μαξιλάρι για να
θαυμάσει
τα στρογγυλά,
χνουδωτά
αυτιά του.

Μετά κοίταξε προς τα κάτω το αρκουδολαγουδόσπιτο.
«Θα μπορούσα να κάνω και χωρίς έναν τέτοιο φίλο»,
γκρίνιαξε.

Το απόγευμα έφτασε και μετά ήρθε η νύχτα.
Όμως ο λαγός δεν μπορούσε να κοιμηθεί
και του είχε περάσει ο θυμός.

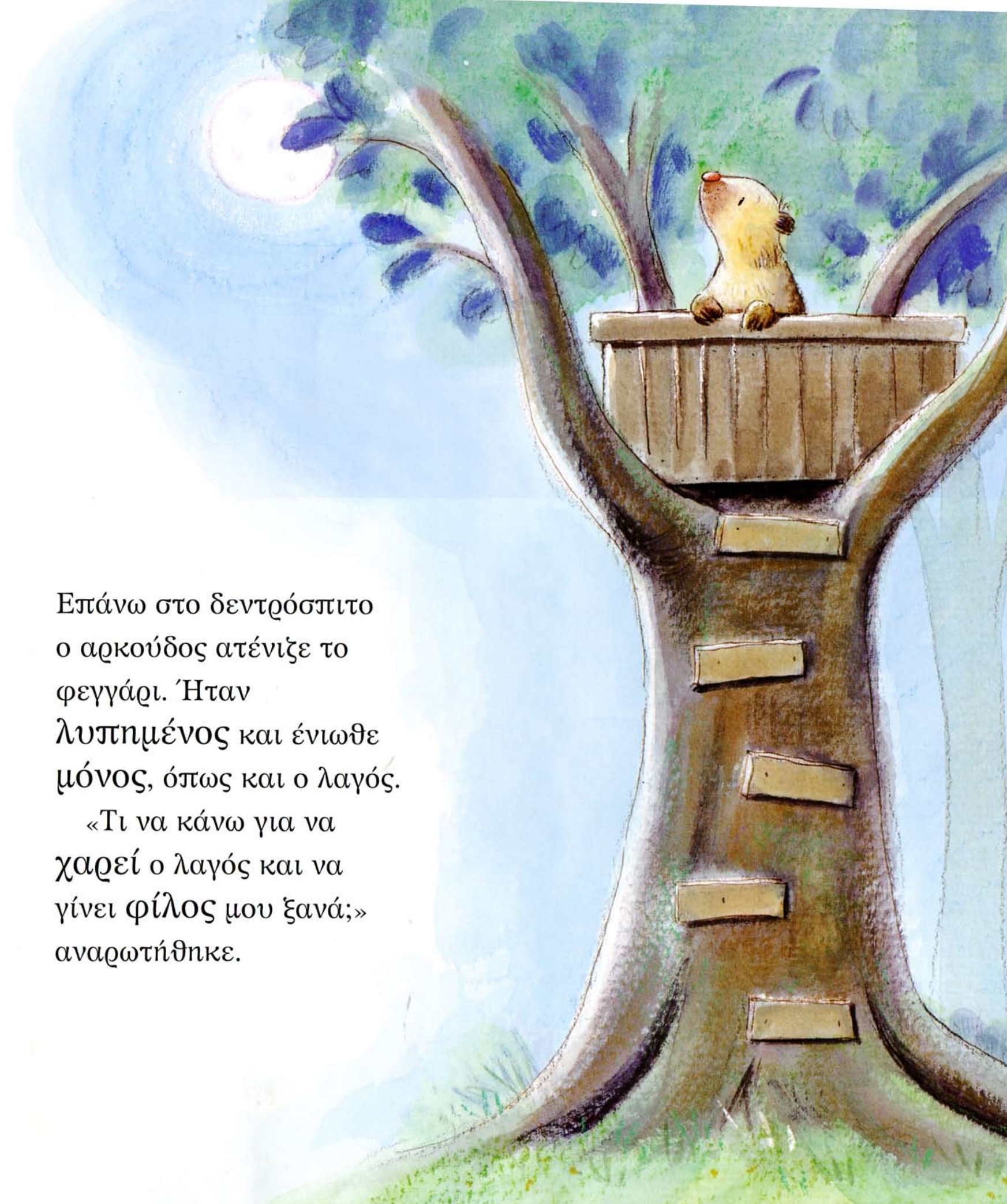
«Τι ανόητος που ήμουν!» ξεφύσηξε.

«Θα ήταν πολύ ωραία να είχα
εδώ μαζί μου τον αρκούδο,
ώστε να μπορούσα να
του πω ένα όμορφο
παραμύθι για
καληνύχτα».

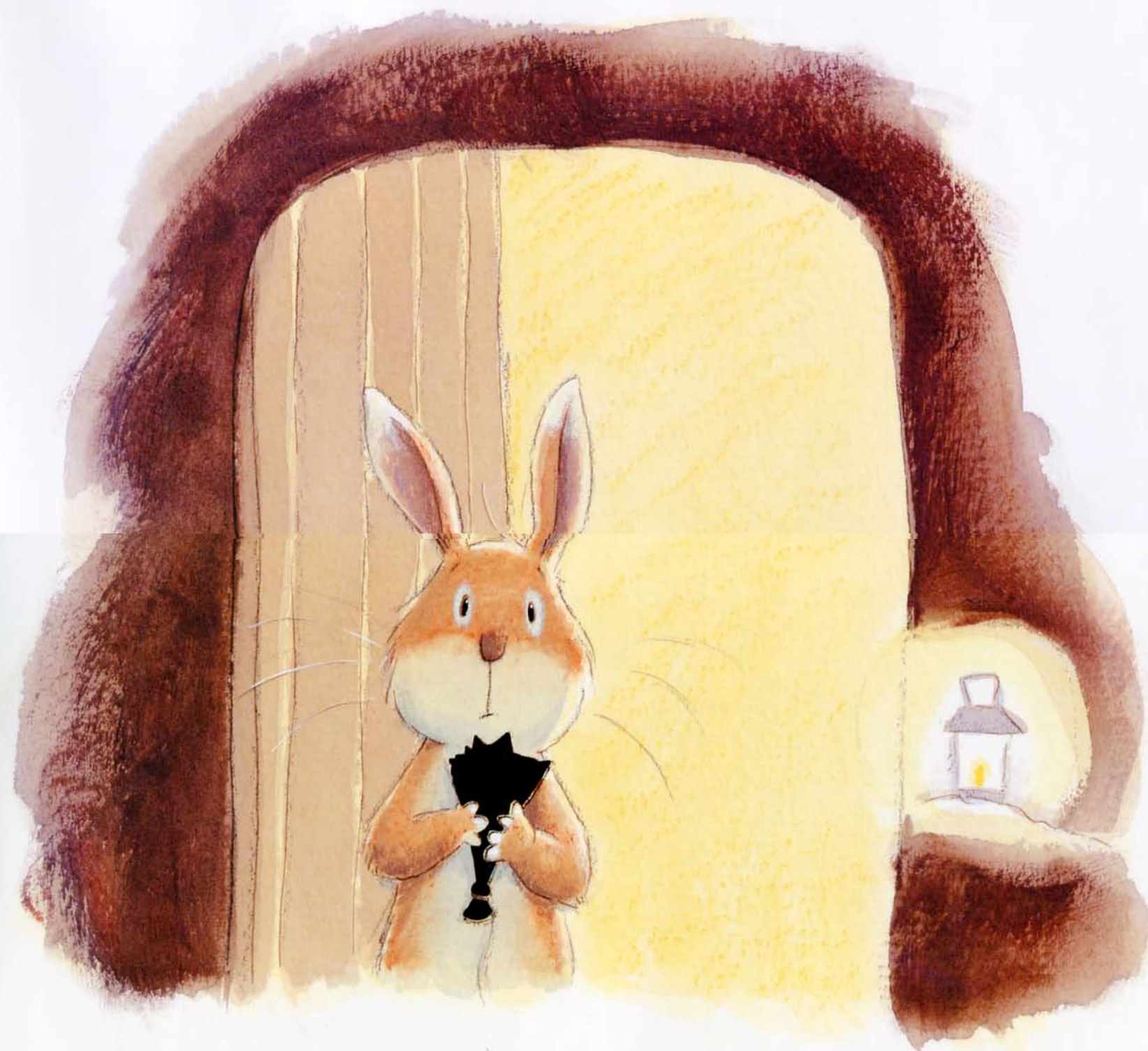

Επάνω στο δεντροσπιτο
ο αρκούδος ατένιζε το
φεγγάρι. Ήταν
λυπημένος και ένιωθε
μόνος, όπως και ο λαγός.

«Τι να κάνω για να
χαρεί ο λαγός και να
γίνει φίλος μου ξανά;»
αναρωτήθηκε.

Τότε, κατέβηκε μια ιδέα στον αρκούδο.
Πήρε το μικρό, δικό του
κομματάκι από εκείνο το
αστραφτερό πράγμα και
κατέβηκε από το δέντρο.
Αθόρυβα, πήρε το
μονοπάτι για το
αρκουδολαγουδόσπιτο.

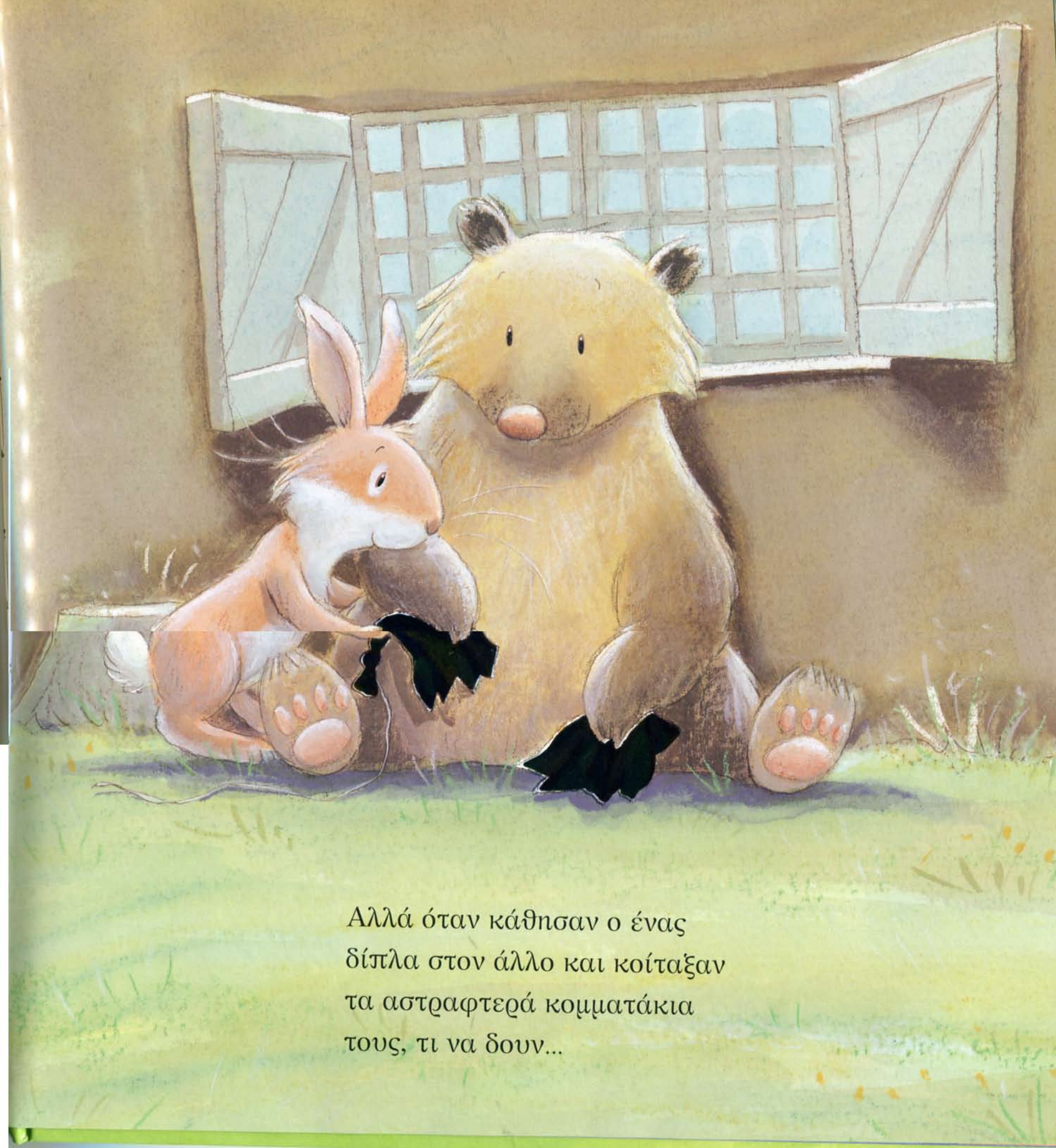

Αλλά ούτε ο λαγός ήταν στο κρεβάτι του.
Στεκόταν στο κατώφλι, με το δικό του
κομματάκι στο χέρι.

Μόλις είδε τον αρκούδο, ο λαγός πλησίασε προς το μέρος του και ψιθύρισε: «Συγγνώμη, αρκούδε.

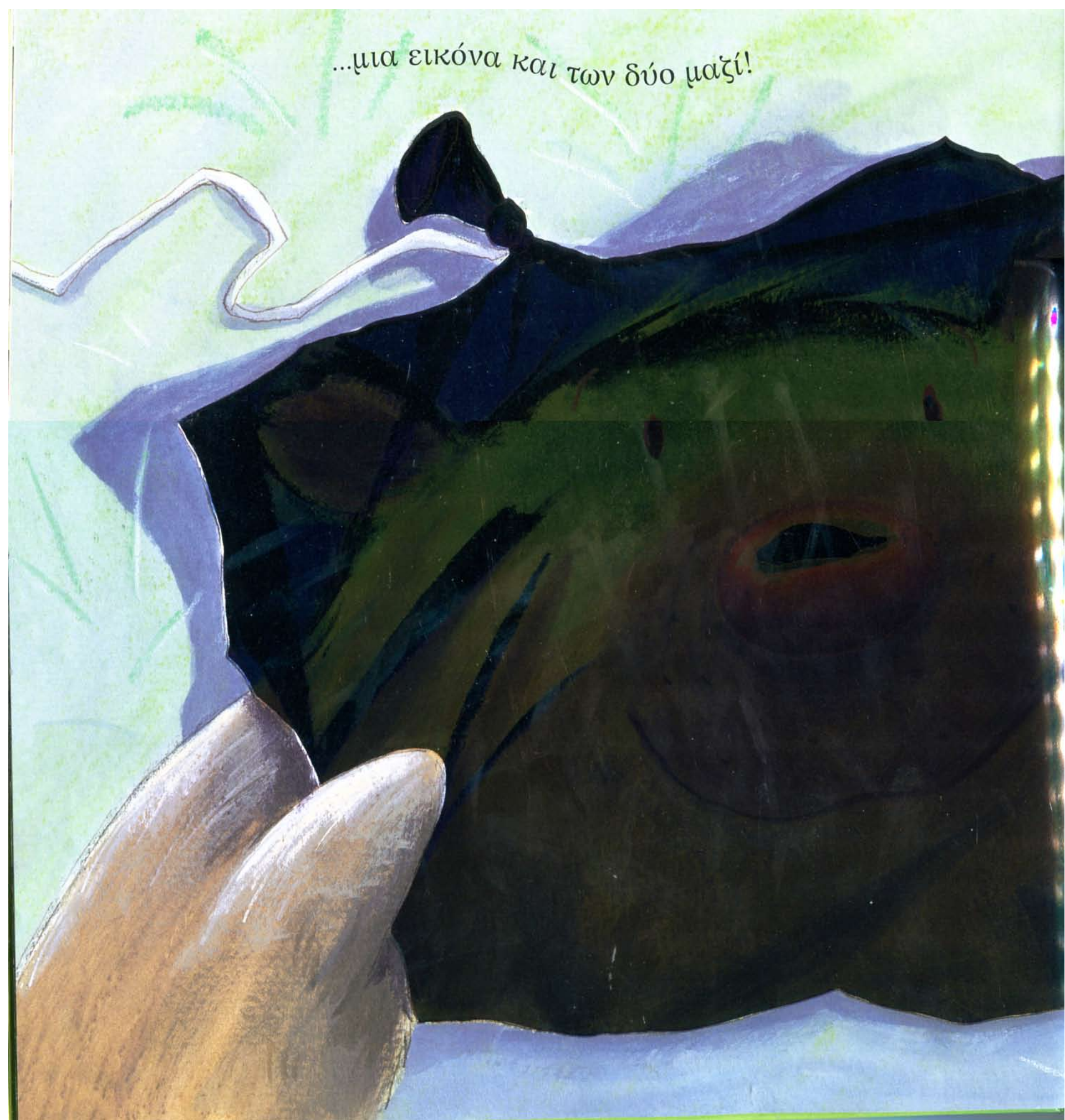
Μπορείς να πάρεις το δικό μου κομματάκι!»

«Όχι, εγώ ζητώ συγγνώμη!» είπε ο
αρκούδος και έδωσε στο λαγό
το δικό του κομμάτι.

Αλλά όταν κάθισαν ο ένας
δίπλα στον άλλο και κοίταξαν
τα αστραφτερά κομματάκια
τους, τι να δουν...

...μια εικόνα και των δύο μαζί!

«Είναι απλά υπέροχο!» είπαν ο λαγός και ο αρκούδος όλο χαρά.

